

AÇIL SOFRAM AÇIL

Bir varmış,bir yokmuş; Allah'ın kulu çokmuş. Develer tellal iken, pireler berber iken, ben anamın beşiğini tıngır mıngır salları iken bir Keloğlan varmış. Günlerden bir gün Keloğlan yerde bir para bulur. Ne alayım diye düşünür ve leblebi almaya kara verir. Alır leblebiyi düşer yola...Yolda bir kuyu görür, eğilip içine bakarken leblebileri suya düşürmesin mi? Keloğlan 'ın aklı başından gider. "Ver benim leblebilerimi a kara kuyu!" diye bağırırken, pat... bir Arap bacı çıkıverir kuyudan "Aman Keloğlan sus" der. "Senin leblebilerini su perisinin düşüne gelenler yedi.Onların yerine sana bir sofraya getirdim." Açıl sofram açıl dersin açılır, yersin, içersin doyunca da "kapan sofram kapan dersin kapanır." Sofrayı omuzuna vuran Keloğlan, kendi açlığını düşünmez, hemen anasının yanına koşar. Birlikte sofraya "açıl sofram açıl" derler. Baklavalara, börekler yerler. Yerler, yerler bitmez, içerler, içerler tükenmez! Bir gün böyle, beş gün böyle; sofranın sunduklarının ardı arkası kesilmez. Anacığıyla Keloğlan yerler yerler doyarlar. Keloğlan gösterişi sever; dayanamaz, konu komşuyu da çağırır yemeğe, hepsi sofrasını görsün diye. Akşam komşular gelirler, bir de bakarlar ki, hiç ummadıkları bir sofraya döşenmiş. Herkes tıka basa doyar, bir de sofraya duası yaparlar. Gelgelelim Keloğlan'ın başına gelen pişmiş tavuğun başına gelmez. O gün bu sofracık ortadan kayboluverir. Anası başını salları "Gördün mü yaptığını" diye Keloğlanı azarlar. Bütün komşuları dolaşan Keloğlan, sofrayı kaşla göz arasında kimin aldığını anlayamayınca gene kuyunun yolunu tutar. Doğru Davranış Öykü 1 Anne ve Babaya Saygı Gösterme Kuyuya seslenince Arap Bacı çıkıverir. Bu kez de Keloğlan'a bir el değirmeni verir. Sağa çevirdiğinde altın öğütür, sola çevirdiğinde gümüş öğütür. Hemen değirmenle eve dönen Keloğlan başları altın öğütmeye gümüş akıtmaya. Anası da dökülenleri toplar evde boş ne varsa doldururlar. Ama gelgelelim, Keloğlan'ın başında yine kavak yelleri esmeye başlar, gece gezip gündüz tozar ve ne altın kalır ne gümüş; hepsini harcar, anasını üzer. Oturur Keloğlan el değirmeninin başına "Üzülme Ana", ben sana gene altın öğütür, gümüş akıtıyım." Ama birde ne görsün değirmen paslanmış dönmüyor. Hemen seğırtir kuyunun yanına. Arap bacı bir daha ortaya çıkar ve bu kez de tokmak verir Keloğlan'a: "Kim haksızlık ederse, kudur tokmağım kudur dersin, tokmak, o kişiye vurur da vurur ta ki dur tokmağım dur diyene kadar." der. Tokmağı yüklenen Keloğlan doğruca eve gider. "Bak, ana ne aldım". Annesine göstermek için "kudur tokmağım kudur" der, kara tokmak başları Keloğlan'ın başına inip kalkmaya! Neye uğradığını şaşırarak Keloğlan'ın acıdan dili tutulur, iyice bir dayak yedikten sonra can acısıyla avaz bağırır da tokmak durur. Ocak başında oturup olan biteni seyreden anası "A benim akılsız oğlum, önce sofracığı çaldırdın, sonra değirmeni paslandırdın, şimdi de dayak yiyip duruyorsun. Belki bu tokmak aklını başına getirir de bundan sonra kendi elinin emeği, alınının teri ile bir işe koşulsun. Evimin direği olursun,bana da bakarsın." Ettiğine edeceğine bin pişman olan Keloğlan, anacığının eline eteğine yapışır. "Ana, ana, canım ana, hanımlardan hanım ana, ben ettim sen eyleme" diye yalvarıp yakarır. Öğüt olurda kim tutmaz ki Keloğlan tutmasın! "Ana öğütü öğütlerin anasıdır" der. Bir zorlu işe koyulur, gece demez gündüz demez, evine bakar. Anacığıyla yerler içerler, öte yana geçerler. Onlar ermiş muradına, biz çıkalım kerevetine...